नाना र्थिकोऽर्थसम्बन्धं कृतघ्नेन समाचरेत्। अर्थी तु शक्यते भोक्तुं कृतकार्य्योऽवमन्यते।
तस्मात् सर्व्वाणि कार्य्याणि सावशेषाणि कारयेत्। कोकिलस्य वराहस्य मेरोः शून्यस्य वेश्मनः
नटस्य भक्तिमित्रस्य यत् श्रेयस्तत् समाचरेत्। उत्थायोत्थाय गच्छेत नित्ययुक्तो रिपोर्गृहात्।
कुशलञ्चास्य पृच्छेत यद्यप्यकुशलं भवेत्। नालसाः प्राप्नुवन्त्यर्थान्न क्लीवा नाभिमानिनः।
न च लोकरवाद्भीता न वै शश्वत्प्रतीक्षिणः। नात्मच्छिद्रं रिपुर्विद्यात् विद्याच्छिद्रं परस्य तु। ५२७०
गूहेत् कूर्म्म इवाङ्गानि रक्षेद्विवरमात्मनः। बकवच्चिन्तयेदर्थान् सिंहवच्च पराक्रमेत्।
वृकवच्चावलुम्पेत शशवच्च विनिष्पतेत्। पानमक्षास्तथा नार्य्यो मृगया गीतवादितं।
एतानि युक्त्या सेवेत प्रसङ्गो ह्यत्र दोषवान्। कुर्य्यात्तृणमयं चापं शयीत मृगशायिकां।
अन्धः स्यादन्धवेलायां वाधिर्य्यमपि संश्रयेत्। देशकालौ समासाद्य विक्रमेत विचक्षणः।
देशकालाभ्यतीतोहि विक्रमो निष्फलो भवेत्। कालाकालौ सम्प्रधार्य्य बलाबलमथात्मनः। ५२७५
परस्परं बलं ज्ञात्वा तत्रात्मानं नियोजयेत्। दण्डेनोपनतं शत्रुं यो राजा न नियच्छति।
स मृत्युमुपगच्छति गर्भमश्वतरी यथा। सुपुष्पितः स्यादफलः फलवान् स्याद्दुरारुहः।
आमः स्यात् पक्वसंकाशो न च शीर्य्येत कस्यचित्। आशां कालवतीं कुर्य्यात्तांश्च विघ्नेन योजयेत्।
विघ्नं निमित्ततो ब्रूयान्निमित्तञ्चापि हेतुतः। भीतवत् संविधातव्यं यावद्भयमनागतं।
आगतन्तु भयं दृष्ट्वा प्रहर्त्तव्यमभीतवत्। न संशयमनारुह्य नरो भद्राणि पश्यति। ५२८०
संशयं पुनरारुह्य यदि जीवति पश्यति। अनागतं विजानीयाद्यच्छेद्भयमुपस्थितं।
पुनर्वृद्धिभयात् किञ्चिदनिवृत्तं निशामयेत्। प्रत्युपस्थितकालस्य सुखस्य परिवर्ज्जनं।
अनागतसुखाशा च नैव बुद्धिमतां नयः। योऽरिणा सह सन्धाय सुखं स्वपिति विश्वसन्।
स वृक्षाग्रे प्रसुप्तो वा पतितः प्रतिबुध्यते। कर्म्मणा येन तेनैव मृदुना दारुणेन च।
उद्धरेद्दीनमात्मानं समर्थो धर्म्ममाचरेत्। ये सपत्नाः सपत्नानां सर्व्वांस्तानुपसेवयेत्। ५२८५
आत्मनश्चापि बोद्धव्याश्चारा विनिहताः परैः। चारस्त्वविदितः कार्य्य आत्मनोऽथ परस्य च।
पाषण्डांस्तापसादींश्च परराष्ट्रे प्रवेशयेत्। उद्यानेषु विहारेषु प्रपास्वावसथेषु च।
पानागारे प्रवेशेषु तीर्थेषु च सभासु च। धर्म्माभिचारिणः पापाश्चारा लोकस्य कण्टकाः।
समागच्छन्ति तान् बुद्ध्वा नियच्छेच्छमयीत च। न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्ते नातिविश्वसेत्।
विश्वासाद्भयमभ्येति नापरीक्ष्य च विश्वसेत्। विश्वासयित्वा तु परं तत्त्वभूतेन हेतुना। ५२९०
अथास्य प्रहरेत् काले किञ्चिद्विचलिते पदे। अशङ्कमपि शङ्केत नित्यं शङ्केत शङ्कितान्।
भयं ह्यशङ्किताज्जातं समूलमपि छन्दति। अवधानेन मौनेन कषायेण जटाजिनैः।
विश्वासयित्वा द्वेष्टारमवलुम्पेद्यथा वृकः। पुत्रो वा यदि वा भ्राता पिता वा यदि वा सुहृत्।
अर्थस्य विघ्नं कुर्व्वाणा हन्तव्या भूतिमिच्छता। गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्य्याकार्य्यमजानतः।
उत्पथप्रतिपन्नस्य दण्डो भवति शाश्वतं। अभ्युत्थानाभिवादाभ्यां सम्प्रदानेन केनचित्। ५२९५